

ikke her med det dér. Jeg skal også minde om en prinsesse, der hed Alexandrine, og vores kommende konge er 50 pct. fransk, og så har vi en Danmarks- og verdensmester, der hedder Kipketer osv., osv.

Næh, jeg skal til sidst sige noget om menneskesyn. Der var både i formiddags under debatten om indfødsret og nu her i eftermiddag mellem dette hus' højrefløj og ikke mindst fru Else Marie Mortensen fra Socialdemokratiet tale om menneskesyn. Og nogle af d'herrer – de siamesiske tvillinger på højrefløjen – benægter, at der er forskel på deres menneskesyn og så f.eks. fru Else Marie Mortensens. Jeg holder meget med hende.

Når man læser i det her forslag, at »hertil ankomne flygtninge skal sendes hjem, når der er fred i deres område«, hvad forstås man så ved fred? Hvor længe har de været her på det tidspunkt? Hvor mange børn har de, som er født i Danmark på det tidspunkt osv. osv.? Jeg må gentage mig selv fra tidligere: Det drejer sig om mennesker af kød og blod, skabt med samme ret og på samme måde, som både hr. Thulesen Dahl og hr. Behnke og undertegnede. Det er ikke tømmer. Det er ikke gods. Det er ikke konserverdåser, som man sådan kan sende. Det er mennesker med samme rettigheder, som vi andre har. Dem omtaler man ikke på den måde: at når det passer os, når vi finder ud af, at nu er der fred nok, så giver vi dem en envejsbillet ud. På nogle godsvogne måske (Afbrydelse) – eller faldskærme. Ja, ja, det kommer fra jeres ager!

Når valget står mellem egenkærligheden og næstekærligheden, så vil vi vide at vælge den sidste.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil prøve at forholde mig til forslaget, selv om det selvfølgelig er fristende at gå ind i en debat med hr. Arne Melchior. Man kan selvfølgelig nøjes med at nævne, at hvis man synes, at det multietnisk samfund er sådan en velsignelse, som hr. Arne Melchior giver udtryk for, så kan jeg egentlig ikke forstå, hvorfor man ikke arbejder for det over hele verden. Der er jo steder i verden, på jordkloden, hvor jeg ikke tror, hr. Arne Melchior vil kæmpe for det multietnisk samfund, men det kan vi jo komme tilbage til ved en anden lejlighed.

Jeg synes, det er mere interessant at diskutere det forslag, der er fremsat, nemlig forslaget om at afholde en folkeafstemning om det multietni-

ske samfund den 28. maj, samtidig med at vælgerne alligevel skal stemme om Amsterdam-traktaten.

Jeg vil godt understrege, at Dansk Folkeparti ønsker ikke på nogen måde at skabe et etnisk rent Danmark. Men hvis en sådan folkeafstemning ender med et nej, altså at befolkningen ikke ønsker Danmark omdannet til et multietnisk samfund, mener vi, det er et klart signal til politikerne om at ændre de regler, der gælder for mulighederne for at komme til Danmark og få varigt ophold. Det er helt klart vores udgangspunkt, det er det, vi taler om, bare lige for at sætte tingene på plads.

Mange har spurgt: Kan man overhovedet stemme om et tema som et multietnisk samfund? Jeg anerkender selvfølgelig, at vi kan have nogle forskellige definitioner af det, men lad mig sige, at det åbenbart kan lade sig gøre for nogle at forholde sig til det; al den stund nogle ordførere og også den tidligere indenrigsminister under en forespørgselsdebat her i Folketingssalen markerede, at de mente, at Danmark var et multietnisk samfund.

Vores opfattelse er, at Danmark delvis er et multietnisk samfund – altså at der er dele af landet, specielt i de store bysamfund, hvor befolkningen kan siges at være multietnisk, men at landet som helhed ikke er omdannet til et multietnisk samfund på nuværende tidspunkt. Det er selvfølgelig også derfor, vi mener, det er relevant at forholde sig til spørgsmålet. Men jeg vil gerne sige, at det vigtigste for os er selvfølgelig, at man accepterer, at også udlændingepolitiske spørgsmål kan blive lagt ud til den danske befolkning til en folkeafstemning, og hvis det var det, Folketingets partier ønskede, kunne vi såmænd sagtens gå med til, at vi satte os sammen og prøvede at finde ud af et andet afstemningstema.

Men dér, hvor jeg desværre tror, at skillelinjerne i virkeligheden går, er i selve holdningen til, om man overhovedet tør bringe dele af udlændingepolitikken til folkeafstemning i form af meget konkrete spørgsmål. Man kunne f.eks. tage nogle af de ting, vi har nævnt i bemærkningerne til vort lovforslag. Både inden for asylpolitik, spørgsmålet om indfødsrets erhvervelse, inden for kriminalitetsområdet og med hensyn til de økonomiske konsekvenser af f.eks. ydelser til herboende asylansøgere ville det være muligt at forholde sig til nogle konkrete spørgsmål og remse dem op, hvis det var det, man ville. Men jeg tror som sagt, skillelinjen går